

Fr. den Sum, der aarlig bør stilles til Raadighed til Præmiering ved Hingsteskuer, har der forsaavidt angaar Beløbet til Tyreskuer gjort sig forfællige Anskuelser gældende.

Flerparten (Valentiner, Bech, Langkilde, Ahlmann, la Cour, Høegh-Guldberg, Bokelmann og Blem) formener, at dette Beløb dels som Følge af den stadig voksende Trang til forsøgede Midler til Anvendelse i nævnte Djiemed — særlig til Præmiering af Afkom — dels som Følge af den forhøjede Kvalitet hos de fremstillede Dyr bør forhøjes fra 65,000 Kr. til 100,000 Kr. aarlig.

Et Mindretal (Brockenhuus-Schack, Nielsen og Balløe) formener, at det nu til Raadighed værende Beløb fordelt paa en noget anden Maade i og for sig maa anses for nogenlunde tilstrækkeligt, og at Afkomsbedømmelsen er fremmet saa meget, at denne ikke i nogen stor Udstrækning tiltrænger yderligere Støtte. Mindretallet foreslaar dog, for at alle berettigede Krav kunne imødekommes, at Summen forhøjes til 75,000 Kr.

Saa vel i de fra Sjælland som fra Fyn og Volland-Falster modtagne Betænkninger indstilles, at der oprettes Distriktsørneskuer dels for Orner af dansk Landrace dels for Orner af Yorkshires og andre fremmede rene Racer, og at disse Orneskuer ledes af en Orneskuekommission med en af Landbrugsministeren beskikket Formand, medens de øvrige Dommere vælges paa samme Maade som Dommerne ved Hingste- og Tyreskuerne.

Naar Kommissionen ikke mener at kunne anbefale dette Forslag, da er Grunden den, at Fremstillingen af Orner paa Orneskuer svarende i Omraade til de nuværende Hingste- og Tyreskuedistrikter ikke vil give et paalideligt Udtryk for det paagjældende Distrikts Ornebestand. Kun et forholdsvis ringe Antal af de gode Orner ville møde, dels, som Følge af at Orner ikke taale en længere Transport, dels, fordi Forholdene paa Skuerne ikke godt lade sig ordne betryggende for disse Dyrs Bedkommende.

Man maa derfor formene, at Svineavlens støttes bedre gennem Hjælp til Oprettelse og Vedligeholdelse af Avlscentre, samt ved Tilskud til Svineavlsforeninger og Præmiering af vellebende og lønnende Svinhold, foruden at Svin jo kunne æfse Præmie paa de statsstøttede Landboforeningskuer og Fælleskuer.

Med Hensyn til Tilskudet til Opdrætterforeninger for Kvæg er der i Kommissionen bleven fremsat den Anskuelse, at de Formaal, der søges opnaaede gennem det hernævnte Tilskud, i og for sig kunde søges opnaaet gennem de alt eksisterende „Kvægavlsforeninger“, og at man ved — under Hensyn til det forhøjede Tilskud, der af Kommissionen anbefales til Kvægavlsforeningerne — at stille lidt strengere Fordringer til disse, kunde undgaa at hde særskilt Støtte til de som Elite-Kvægavlsforeninger betegnede Opdrætterforeninger.

Denne Tanke har imidlertid ikke fundet Tilslutning, idet man formener, at de strenge Fordringer, som opstilles for at anerkendes som Opdrætterforening, navnlig med Hensyn til Raaringen af Køer og Tyre, ikke vil kunne gives almindelig Anvendelse hele Landet over.

I Opdrætterforeningerne fordres nemlig første Klasses Dyr, hvorved forståes Dyr, der ikke alene i den paagjældende Besætning, Egn eller Landsdel ere de bedste, men som ere af en saadan Beskaffenhed, at de virkelig maa kunne regnes for de bedste inden for den paagjældende Race.